

## Neděle 15. po sv. Trojici

Am1,1-2

8.9.2024

### Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina,  
kterýž učinil nebe i zemi, kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství  
a díla rukou svých nikdy neopouští.

### Introit:

Mládě lví je Juda.  
Juda nikdy nebude zbaven žezla.  
Své oslátko si přiváže k vinné révě, mládě své oslice k révoví.

Píseň: 633

Čtení: Zj5,1-5

Píseň: 421

### Kázání: Am1,1-2

Možná, že si z vás někdo řekne, proč otevírat knihu proroctví proroka Ámose? Proč se zaobírat starými proroctvími? Žijeme v jednadvacátém století a doba, která je vzdálená od nás více než 28 století, už je dávno za námi. Navíc nejsme ani Judejci či Izraelité, abychom pochopili význam proročkových slov.

Ámos, jehož jméno znamená síla, zdatnost (ještě přesněji řečeno: Hospodin posílí, Hospodin dodá sílu) je příznačné. Ámos totiž mluví do doby, dalo by se obrazně říci, těsně před potopením Titaniku. Na palubě se tančí, hraje hudba, ale do lodi nezadržitelně proniká voda.

Ámos, jehož jméno znamená síla, zdatnost, opravdu potřebuje sílu od Hospodina, protože zdánlivě nic se neděje. Judské i Izraelské království zažívá prosperitu. Územní zisky krále Jarobeáma II jsou velké. Kult v jižním – Judském – království běží perfektně. I když v severním Izraelském království je Jarobeám, který dělal *vše, co je zlé v očích Hospodinových*, zdá se, že situace není tak zlá. Ba naopak, síla Babylóna je umenšena. Asýrie je slabá, aby dostatečně silně zautočila.

Ámos, jehož jméno znamená síla, zdatnost, má ještě jednu nevýhodu. Je cizinec. Volá k nápravě v severním království, a přitom přišel z království jižního – Judského. Co takový cizinec a přivandrovalec ví o kultu a zbožnosti severního – Izraelského – království?

Hospodin Ámose vyslal a posílil, aby vyřídil lidem to, jak lidi Hospodin vidí. A nejen to, aby Hospodin vyhlásil soud tam, kde zůstal jen vyprázdněný kult, zkažené a rozpolcené lidské vztahy. Soud Ámos nevyhlašuje jen nad Izraelem a Judskem, ale i nad ostatními národy.

*Hospodin vydá řev ze Sijónu, vydá hlas z Jeruzaléma nebo kraličtí: Hospodin řvátí bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj.* Tak to bychom nečekali. Hlas tichý a mírný, to ano. Hlas konejšivý, plný milosti, taktéž. Hlas volající k pokání a k obrácení, možná. Ale řev ze Sijóna? Tedy ze sídla králů? Řev, který roztrhne oponu v chrámu vejpůl? Řev, při kterém tuhne v žilách krev? Řev, jako když lev oznamuje svoji přítomnost ve stepi? A kořisti, ty se chvěj? Ano, takovým mocným hlasem volá Hospodin ze Sijóna, ze sídla králů.

Proč se tak děje, se dozvíme v následujících oddílech. Zatím víme, že *budou truchlit pastviny pastýřů, vrchol Karmelu zprahne*. Dalo by se říci, taková malá ekologická katastrofa. Bude výheň, sucho. Karmel – v překladu ovocný sad, zahrada – se změní ve vyprahlou pustinu. Pastviny, na kterých se pyšní stáda pastevců, budou bez potravy. Tedy totální katastrofa pro tehdejší společnost severního království Izraele. To, co Izraeli zajišťovalo prosperitu – obchod s fíky, s hrozny ze zahrad Karmelu a vlnu i maso z tučných stád – nebude. To, co bylo chloubou, pomine. Naše prosperita tu nebude věčně.

A tak Hospodin řve. Kdo by neřval nejen varováním, ale hlavně bolestí? Bolestí nad tím, kam to vše vede?

*Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eli, Eli, lama sabachtani?", to jest: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?'* Zoufalé volání, možná by se dalo říct řev. Volání všech, kteří procházejí utrpením a ptají se: proč?

Toto volání zní přes staletí až k nám, zní z Jeruzaléma, ze Sijóna, sídla jediného a jedinečného krále. Zdá se, že prohrál svůj zápas se smrtí a zánikem. Soud, který vyhlášoval Ámos nad nevšímavostí lidí k znamením své doby, začal. Probíhá, probíhá i nadále. V soudním procesu je však jedna velká změna. Soud sice probíhá, ale již s konečnou platností zvítězil lev z pokolení Judova.

Rozuzlení soudu nad člověkem plným bolesti, který na nás řve a volá z kříže, skončil prapodivně. Neskončil křížem, hrobem, ale nedělním ránem.

Ránem, které nás zve. Zve nás do společenství s Bohem v tomto neklidném světě. Dává nám jistotu, že přes všechna zemětřesení světa v podobě ekologických, válečných, energetických, rodinných i jiných krizí a katastrof, neskončí v bezmocném řevu a křiku.

Náš svět možná řev lva z pokolení Judova přes lomož zbraní, lidské volání o pomoc, lidské trápení, sobecké ambice a přání, neslyší. Přesto volání lva z pokolení Judova z kříže a z prázdného hrobu zní a je slyšet. A tak, bratři a sestry, upozorňujeme na tento křik. Upozorňujeme na něj nejen slovem, ale i činem, který bude svědčit o milosti, která se nám dostává skrze soud a odpuštění v Ježíši Kristu.

Amen.

Píseň: 313

**Poslání:**

Hoden jest Beránek, ten obětovaný,  
přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.

**Požehnání:**

Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků.  
Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a účastenství Ducha svatého budiž se všemi vámi.  
Amen.

Píseň: 689